

Codul administrativ și legislație conexă

Ediție îngrijită și adnotată de
Prof. univ. dr. Ovidiu Podaru

Actualizată la data de
15 ianuarie 2024

Editura
Hamangiu
2024

PARTEA A VI-A. STATUTUL FUNCȚIONARILOR PUBLICI, PREVEDERI APLICABILE PERSONALULUI CONTRACTUAL DIN ADMINISTRAȚIA PUBLICĂ ȘI EVIDENȚA PERSONALULUI PLĂTIT DIN FONDURI PUBLICE

Titlul I. Dispoziții generale

Art. 365. Obiectul reglementării. (1) Prezenta parte reglementează normele generale privind:

a) regimul general al raporturilor juridice dintre funcționarii publici și autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369;

b) regimul specific al personalului contractual din administrația publică;

c) asigurarea evidenței personalului plătit din fonduri publice.

(2) Dispozițiile cuprinse în prezenta parte se aplică:

a) autorităților și instituțiilor publice, precum și altor persoane juridice în cadrul cărora își desfășoară activitatea categoriile de personal prevăzute în legislația-cadru privind salarizarea personalului plătit din fonduri publice;

b) funcționarilor publici, personalului angajat cu contract individual de muncă sau cu contract de management, precum și altor categorii de personal plătit din fonduri publice.

Art. 366. Dispoziții privind completarea cu normele speciale. Prezenta parte constituie cadrul general în materia funcției publice și a funcționarilor publici și se aplică și funcționarilor publici cu statut special, acolo unde legea specială nu prevede altfel.

Art. 367. Dispoziții privind completarea cu alte categorii de norme. Dispozițiile prezentei părți se completează cu prevederile legislației muncii, precum și cu reglementările de drept comun civile, administrative sau penale, după caz.

Legislație conexă: ► Legea nr. 53/2003 – Codul muncii, republicată (M. Of. nr. 345 din 18 mai 2011); ► Legea nr. 367/2022 privind dialogul social (M. Of. nr. 1238 din 22 decembrie 2022); ► Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată (M. Of. nr. 505 din 15 iulie 2011); ► Legea nr. 134/2010 privind Codul de procedură civilă, republicată (M. Of. nr. 247 din 10 aprilie 2015); ► Legea contenciosului administrativ nr. 554/2004 (M. Of. nr. 1154 din 7 decembrie 2004); ► Legea nr. 361/2022 privind protecția avertizorilor în interes public (M. Of. nr. 1218 din 19 decembrie 2022); ► Legea nr. 286/2009 privind Codul penal (M. Of. nr. 510 din 24 iulie 2009).

Art. 368. Principii aplicabile conduitei profesionale a funcționarilor publici și personalului contractual din administrația publică. Principiile care guvernează conduita profesională a funcționarilor publici și a personalului contractual din administrația publică sunt:

a) supremația Constituției și a legii, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a respecta Constituția și legile țării;

b) prioritatea interesului public, în exercitarea funcției deținute;

c) asigurarea egalității de tratament a cetățenilor în fața autorităților și instituțiilor publice, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au îndatorirea de a aplica același regim juridic în situații identice sau similare;

d) profesionalismul, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții au obligația de a îndeplini atribuțiile de serviciu cu responsabilitate, competență, eficiență, corectitudine și conștiinciozitate;

e) imparțialitatea și independența, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții sunt obligate să aibă o atitudine obiectivă, neutră față de orice interes altul decât interesul public, în exercitarea funcției deținute;

f) integritatea morală, principiu conform căruia persoanelor care ocupă diferite categorii de funcții le este interzis să solicite sau să accepte, direct ori indirect, pentru ei sau pentru alții, vreun avantaj ori beneficiu în considerarea funcției pe care o dețin sau să abuzeze în vreun fel de această funcție;

g) libertatea gândirii și a exprimării, principiu conform căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții pot să-și exprime și să-și fundamenteze opiniile, cu respectarea ordinii de drept și a bunelor moravuri;

h) cinstea și corectitudinea, principiu conform căruia în exercitarea diferitelor categorii de funcții ocupanții acestora trebuie să fie de bună-credință;

i) deschiderea și transparența, principiu conform căruia activitățile desfășurate în exercitarea diferitelor categorii de funcții sunt publice și pot fi supuse monitorizării cetățenilor;

j) responsabilitatea și răspunderea, principiu potrivit căruia persoanele care ocupă diferite categorii de funcții răspund în conformitate cu prevederile legale atunci când atribuțiile de serviciu nu au fost îndeplinite corespunzător.

Titlul II. Statutul funcționarilor publici

Capitolul I. Dispoziții generale

Art. 369. Înființarea de funcții publice în cadrul autorităților și instituțiilor publice. Autoritățile și instituțiile publice în cadrul cărora sunt înființate funcții publice sunt:

- a) autorități și instituții publice ale administrației publice centrale, inclusiv autorități administrative autonome prevăzute de Constituție sau înființate prin lege organică;
- b) autorități și instituții publice ale administrației publice locale;
- c) structurile de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- d) structurile de specialitate ale Parlamentului României;
- e) structurile autorității judecătorești.

Art. 370. Prerogative de putere publică. (1) Prerogativele de putere publică sunt exercitate prin activități cu caracter general și prin activități cu caracter special.

(2) Activitățile cu caracter general care implică exercitarea prerogativelor de putere publică, de către autoritățile și instituțiile publice prevăzute la art. 369, sunt următoarele:

- a) elaborarea proiectelor de acte normative și a altor reglementări specifice autorității sau instituției publice, precum și asigurarea avizării acestora;
- b) elaborarea propunerilor de politici publice și strategii, a programelor, a studiilor, analizelor și statisticilor necesare fundamentării și implementării politicilor publice, precum și a actelor necesare executării legilor, în vederea realizării competenței autorității sau instituției publice;
- c) autorizarea, inspecția, controlul și auditul public;
- d) gestionarea resurselor umane și a fondurilor publice;
- e) reprezentarea intereselor autorității sau instituției publice în raporturile acestora cu persoane fizice sau juridice de drept public sau privat, din țară și din străinătate, în limita competențelor stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice, precum și reprezentarea în justiție a autorității sau instituției publice în cadrul căreia își desfășoară activitatea;

f) realizarea de activități în conformitate cu strategiile din domeniul societății informaționale, cu excepția situației în care acestea vizează monitorizarea și întreținerea echipamentelor informatice.

(3) Activitățile cu caracter special care implică exercitarea prerogativelor de putere publică sunt următoarele:

- a) activități de specialitate necesare realizării prerogativelor constituționale ale Parlamentului;
- b) activități de specialitate necesare realizării prerogativelor constituționale ale Președintelui României;
- c) activități de avizare a proiectelor de acte normative în vederea sistematizării, unificării, coordonării întregii legislații și ținerea evidenței oficiale a legislației României;
- d) activități de specialitate necesare realizării politicii externe a statului;
- e) activități de specialitate și de asigurare a suportului necesar apărării drepturilor și libertăților fundamentale ale persoanei, a proprietății private și publice, prevenirea și descoperirea infracțiunilor, respectarea ordinii și liniștii publice;

f) activități de specialitate necesare aplicării regimului juridic al executării pedepselor și măsurilor privative de libertate pronunțate de instanțele judecătorești;

g) activități vamale;

h) alte activități cu caracter special care privesc exercitarea autorității publice în domenii de competență exclusivă a statului, în temeiul și în executarea legilor și a celorlalte acte normative.

(4) Stabilirea posturilor în regim de funcție publică este obligatorie, în măsura în care sunt îndeplinite activități prevăzute la alin. (1)-(3), cu excepția posturilor aferente personalului din categoriile prevăzute la art. 382 lit. c), h) și i), precum și a posturilor din cadrul autorităților autonome, pentru care categoriile de personal sunt stabilite prin legislația specială.

(5) Funcțiile publice se stabilesc prin lege.

Art. 371. Funcționarul public. (1) Funcționarul public este persoana numită, în condițiile legii, într-o funcție publică.

(2) În funcție de categoria din care fac parte, funcționarii publici iau decizii și/sau desfășoară activități cu caracter tehnic, pentru a asigura continuitatea funcționării în interes public general a autorităților și instituțiilor publice.

(3) Prin întreaga lor activitate, funcționarii publici acționează în condiții de obiectivitate, profesionalism, legalitate și imparțialitate pentru îndeplinirea de către autoritățile și instituțiile publice a atribuțiilor prevăzute de lege.

Art. 372. Corpul funcționarilor publici. Corpul funcționarilor publici este constituit din totalitatea funcționarilor publici care îndeplinesc activitățile prevăzute la art. 370 alin. (1)-(3) în cadrul autorităților și instituțiilor publice din administrația publică centrală și locală.

Art. 373. Principiile care stau la baza exercitării funcției publice. Principiile care stau la baza exercitării funcției publice sunt:

- a) principiul legalității;
- b) principiul competenței;
- c) principiul performanței;
- d) principiul eficienței și eficacității;
- e) principiul imparțialității și obiectivității;
- f) principiul transparenței;
- g) principiul responsabilității, în conformitate cu prevederile legale;
- h) principiul orientării către cetățean;
- i) principiul stabilității în exercitarea funcției publice;
- j) principiul bunei-credințe, în sensul respectării drepturilor și îndeplinirii obligațiilor reciproce;
- k) principiul subordonării ierarhice.

Art. 374. Exerțarea raporturilor de serviciu. (1) Raporturile de serviciu se nasc și se exercită pe baza actului administrativ de numire, emis în condițiile legii.

(2) Exerțarea raporturilor de serviciu se realizează pe perioadă nedeterminată sau determinată în condițiile prevederilor din prezentul cod.

(3)^[1] Raporturile de serviciu ale funcționarilor publici se pot exercita și în regim de telemuncă, în condițiile prevăzute de prezentul cod, precum și în regim de muncă la domiciliu, potrivit prevederilor Legii nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice pot stabili prin act administrativ și alte moduri de organizare flexibilă a timpului de lucru, potrivit art. 118 alin. (7) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

(5) Activitatea desfășurată în regim de telemuncă se bazează pe acordul de voință al părților și se realizează ca urmare a aprobării de către conducătorul autorității sau instituției publice a solicitării funcționarului public.

(6) Conducătorii autorităților și instituțiilor publice stabilesc prin act administrativ structurile din cadrul acestora, activitățile, precum și posturile pentru care se poate aproba desfășurarea activității în regim de telemuncă.

[1] Alin. (3)-(11) ale art. 374 au fost introduse prin art. III pct. 1 din Legea nr. 283/2022.

(7) Durata activității desfășurate în regim de telemuncă nu poate depăși 5 zile pe lună.

(8) Desfășurarea activității în regim de telemuncă se poate aproba pentru:

a) funcționarii publici care au copii cu vârsta de până la 11 ani;

b) funcționarii publici care acordă îngrijire unei rude, în accepțiunea art. 153¹ alin. (4) din Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu care locuiește în aceeași gospodărie;

c) funcționarii publici care au o stare de sănătate care nu le permite deplasarea la sediul autorității sau instituției publice, din cauze determinate de unele boli grave, ori în situație de graviditate, dovedite prin adevărită medicală;

d) funcționarii publici care desfășoară activități dintre cele stabilite de conducătorul autorității sau instituției publice ca putând fi realizate în regim de telemuncă.

(9) Funcționarii publici care își desfășoară activitatea în regim de telemuncă au următoarele obligații:

a) să dispună de toate mijloacele necesare îndeplinirii atribuțiilor care le revin potrivit fișei postului;

b) să răspundă la orice solicitare referitoare la activitatea profesională primită de la superiorii ierarhici, în timpul programului de lucru, transmisă prin mijloace de comunicare la distanță;

c) să respecte normele cuprinse în Regulamentul de organizare și funcționare al instituției, Regulamentul intern, normele cu privire la protecția datelor cu caracter personal și alte norme și proceduri specifice aplicabile, după caz.

(10) Autoritățile și instituțiile publice la nivelul cărora există funcționari publici care își desfășoară activitatea în regim de telemuncă au următoarele obligații:

a) să verifice activitatea funcționarilor publici, în principal prin utilizarea tehnologiei informației și comunicațiilor;

b) să asigure modalitatea de evidențiere a orelor de muncă prestate în regim de telemuncă de către funcționarii publici;

c) să se asigure că funcționarii publici dețin mijloacele aferente tehnologiei informației și comunicațiilor și echipamentele de muncă funcționale, sigure și necesare prestării muncii sau să pună la dispoziția funcționarilor publici aceste mijloace și echipamente;

d) să se asigure că funcționarii publici primesc o instruire suficientă și adecvată în domeniul securității și sănătății în muncă, în special sub formă de informații și instrucțiuni de lucru privind utilizarea echipamentelor.

(11) Pe durata exercitării activității în regim de telemuncă sau a muncii la domiciliu, funcționarii publici beneficiază de toate drepturile recunoscute prin lege, cu excepția sporului pentru condiții de muncă grele, vătămătoare sau periculoase.

Art. 374¹.^[1] [Proceduri pentru desfășurarea activității în regim de telemuncă/muncii la domiciliu] În aplicarea prevederilor art. 374 alin. (3)-(11), la nivelul autorităților și instituțiilor publice se aprobă proceduri pentru desfășurarea activității în regim de telemuncă, respectiv pentru desfășurarea muncii la domiciliu, care cuprind cel puțin următoarele aspecte:

a) formatul cererii pentru desfășurarea activității în regim de telemuncă, respectiv al cererii de muncă la domiciliu;

b) mijloacele necesare îndeplinirii atribuțiilor potrivit fișei de post, în regim de telemuncă, respectiv de muncă la domiciliu, pe care trebuie să le dețină funcționarii publici, inclusiv, dar fără a se limita la: telefon, calculator desktop sau laptop, acces la internet, semnătură electronică, acces securizat la distanță la sistemele IT, la sistemul de e-mail și la resursele documentare ale instituției utilizate la nivelul compartimentului unde funcționarii publici își desfășoară activitatea ori la alte resurse și informații necesare pentru îndeplinirea activității, după caz;

c) mecanismele doveditoare, de raportare și de monitorizare a activității în regim de telemuncă, respectiv de muncă la domiciliu.

[1] Art. 374¹ a fost introdus prin art. III pct. 2 din Legea nr. 283/2022.

Art. 375. Exercițarea raporturilor de serviciu pe perioadă determinată. (1) Funcțiile publice de execuție temporar vacante pe o perioadă de cel puțin o lună pot fi ocupate pe perioadă determinată astfel:

a)^[1] prin redistribuirea funcționarilor publici din corpul de rezervă care îndeplinesc condițiile pentru ocuparea funcției publice respective;

b) prin numire pe perioadă determinată, prin concurs în condițiile legii; persoana numită în aceste condiții dobândește calitatea de funcționar public numai pe această perioadă și nu beneficiază la încetarea raportului de serviciu de dreptul de a intra în corpul de rezervă al funcționarilor publici;

c) prin modalități de modificare temporară a raporturilor de serviciu ale funcționarilor publici, în condițiile legii.

(2)^[2] În cazul funcțiilor publice de execuție temporar vacante, anterior aplicării uneia dintre modalitățile de ocupare a funcțiilor publice de execuție temporar vacante pe o perioadă de cel puțin o lună prevăzute la alin. (1) lit. b) și c), persoana care are competența de numire în funcția publică poate transforma funcția publică în cauză, temporar vacantă pe o perioadă de cel puțin o lună, prin raportare la necesarul de personal al autorității sau instituției publice, pentru perioada vacantării temporare a postului. În acest caz, pentru funcția publică transformată, se aplică în mod corespunzător procedura prevăzută la art. 22 din anexa nr. 8. La data revenirii titularului funcției publice, aceasta se transformă cu respectarea categoriei, clasei și gradului profesional deținute de titularul funcției publice.

Art. 376. Drepturile și obligațiile funcționarilor publici numiți pe perioadă determinată. (1) Funcționarii publici numiți pe perioadă determinată în condițiile art. 375 alin. (1) au aceleași drepturi și îndatoriri ca și funcționarii publici numiți pe perioadă nedeterminată, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

(2) În situația în care, pe durata ocupării funcției publice de execuție temporar vacante potrivit art. 375 alin. (1) lit. a) și b), aceasta se vacantează în condițiile legii, persoana care are competența legală de numire în funcția publică dispune, în cazuri temeinic justificate, numirea funcționarului public, cu acordul acestuia, pe durată nedeterminată.

Art. 377. Exercițarea raportului de serviciu prin raportare la durata timpului de muncă. Raportul de serviciu se exercită cu durată normală a timpului de muncă, stabilită de Legea nr. 53/2003, republicată, cu modificările și completările ulterioare, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

Art. 378. Ocuparea unei funcții publice în baza unui raport de serviciu cu timp parțial. (1) Prin excepție de la prevederile art. 377, raportul de serviciu poate fi exercitat cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă, caz în care este denumit raport de serviciu cu timp parțial.

(2) Raportul de serviciu cu timp parțial poate fi exercitat cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă în următoarele situații:

a) pentru funcțiile publice de execuție pentru motive familiale sau personale temeinice;

b) în cazul emiterii unei decizii medicale asupra capacității de muncă de invaliditate de gradul III, la solicitarea funcționarului public, în măsura în care funcționarul public solicită și conducătorul autorității sau instituției publice consideră că acesta își poate îndeplini atribuțiile aferente funcției publice pe care o deține cu durată redusă a timpului de muncă ori că fișa postului poate fi modificată în sensul reducerii cu până la 50% a atribuțiilor și redistribuirii sarcinilor, fără ca aceasta să afecteze buna funcționare a structurii în care își desfășoară activitatea și dispune continuarea activității cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă;

c) în cazul menținerii în activitate a funcționarului public în condițiile art. 517 alin. (2), în măsura în care funcționarul public solicită și conducătorul autorității sau instituției publice consideră că acesta își poate îndeplini atribuțiile aferente funcției publice pe care o deține cu durată redusă a timpului de muncă ori că fișa postului poate fi modificată în sensul reducerii cu până la 50% a atribuțiilor și redistribuirii sarcinilor, fără ca aceasta să afecteze buna funcționare a structurii în

^[1] Lit. a) de la alin. (1) al art. 375 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[2] Alin. (2) al art. 375 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 121/2023.

care își desfășoară activitatea și dispune continuarea activității cu durată redusă a timpului de muncă la jumătate de normă.

(3) Solicitarea exercitării raportului de serviciu cu timp parțial, potrivit alin. (2) lit. a) se face și se motivează de către funcționarul public și se aprobă de către persoana care are competența de numire în funcția publică.

(4) Funcționarii publici care exercită o funcție publică în baza unui raport de serviciu cu timp parțial, în condițiile prevăzute la alin. (1)-(3), au aceleași drepturi și îndatoriri ca funcționarii publici care exercită o funcție publică cu durată normală a timpului de muncă, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod.

(5) Drepturile salariale ale funcționarilor publici care exercită o funcție publică în baza unui raport de serviciu cu timp parțial se acordă proporțional cu timpul efectiv lucrat, raportat la drepturile stabilite pentru durată normală a timpului de muncă.

(6) În situația în care funcția publică este vacantă, în baza unei solicitări motivate a conducătorului structurii în care se regăsește funcția publică, persoana care are competența de numire în funcția publică poate aproba măsura ocupării acesteia în baza unui raport de serviciu cu timp parțial, prin una dintre modalitățile de ocupare prevăzute de lege.

Art. 379. Ocuparea unei funcții publice în baza unui raport de serviciu cu timp parțial.

Raportul de serviciu poate fi exercitat cu durată redusă a timpului de muncă, în alte situații decât cele prevăzute la art. 378 alin. (1) și (2), în condițiile legii.

Art. 380. Statutele speciale. (1) Pot beneficia de statute speciale funcționarii publici care îndeplinesc activitățile prevăzute la art. 370 alin. (3) în cadrul:

- a) structurilor de specialitate ale Parlamentului României;
- b) structurilor de specialitate ale Administrației Prezidențiale;
- c) structurilor de specialitate ale Consiliului Legislativ;
- d) serviciilor diplomatice și consulare;
- e) instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională;
- f) structurilor vamale;
- g) altor servicii publice stabilite prin lege, care îndeplinesc activitățile prevăzute la art. 370 alin. (3) lit. h).

(2) Prin excepție de la prevederile alin. (1), în cadrul structurilor prevăzute la alin. (1) lit. e) pot beneficia de statute speciale și funcționarii publici care îndeplinesc activitățile prevăzute la art. 370 alin. (2).

(3) Prin excepție de la prevederile art. 382 lit. d) și f), precum și prin excepție de la alin. (1), în cadrul structurilor prevăzute la alin. (1) lit. e) pot fi funcționari publici și pot beneficia de statute speciale persoanele care își desfășoară activitatea în unitățile de învățământ și cele sanitare care țin de acestea.

(4) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

- a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta parte;
- b) funcții publice specifice.

(5) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare și instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională, dispozițiile speciale pot reglementa, pe lângă aspectele prevăzute la alin. (4), și:

- a) cadrul legal special al raporturilor de serviciu;
- b) managementul carierei;
- c) regimul răspunderii administrative și mecanismele instituționale specifice de aplicare;
- d) gestiunea funcțiilor publice;
- e) mecanismele specifice care să asigure participarea funcționarilor publici la procesul decizional, prin aplicarea dispozițiilor privind constituirea comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective.

(6) Prin statutele speciale prevăzute la alin. (1) se pot reglementa:

- a) drepturi, îndatoriri și incompatibilități specifice, altele decât cele prevăzute de prezenta parte;
- b) funcții publice specifice.

(7) În cazul statutelor speciale aplicabile serviciilor diplomatice și consulare și instituțiilor din sistemul de ordine publică și securitate națională, dispozițiile speciale pot reglementa, pe lângă aspectele prevăzute la alin. (4), și:

- a) cadrul legal special al raporturilor de serviciu;
- b) managementul carierei;
- c) regimul răspunderii administrative și mecanismele instituționale specifice de aplicare;
- d) gestiunea funcțiilor publice;
- e) mecanismele specifice care să asigure participarea funcționarilor publici la procesul decizional, prin aplicarea dispozițiilor privind constituirea comisiilor paritare și încheierea acordurilor colective.

Legislație conexă: ► Legea nr. 7/2006 privind statutul funcționarului public parlamentar, republicată (M. Of. nr. 345 din 25 mai 2009); ► Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată (M. Of. nr. 372 din 18 mai 2017); ► Hotărârea Birourilor permanente ale Camerei Deputaților și Senatului nr. 1/1996 privind aprobarea Regulamentului de organizare și funcționare a Consiliului

Legislativ și a nomenclatorului de funcții, republicată (M. Of. nr. 193 din 8 martie 2005); ► O.U.G. nr. 10/2004 privind Statutul personalului vamal (M. Of. nr. 256 din 23 martie 2004); ► Legea nr. 360/2002 privind Statutul polițistului (M. Of. nr. 440 din 24 iunie 2002); ► Legea nr. 155/2010 a poliției locale, republicată (M. Of. nr. 339 din 8 mai 2014); ► Legea nr. 145/2019 privind statutul polițiștilor de penitenciare (M. Of. nr. 631 din 30 iulie 2019); ► O.U.G. nr. 59/2000 privind Statutul personalului silvic (M. Of. nr. 238 din 30 mai 2000); ► Statutul din 6 martie 2004 al profesiei de consilier juridic (M. Of. nr. 684 din 29 iulie 2004); ► O.U.G. nr. 92/2008 privind statutul funcționarului public denumit manager public (M. Of. nr. 484 din 30 iunie 2008); ► art. 44-48¹ din Legea nr. 101/2016 privind remediile și căile de atac în materie de atribuire a contractelor de achiziție publică, a contractelor sectoriale și a contractelor de concesiune de lucrări și concesiune de servicii, precum și pentru organizarea și funcționarea Consiliului Național de Soluționare a Contestațiilor (M. Of. nr. 393 din 23 mai 2016); ► O.U.G. nr. 82/2016 pentru aprobarea Statutului special al funcției publice specifice de inspector social (M. Of. nr. 965 din 29 noiembrie 2016); ► Legea nr. 337/2018 privind statutul inspectorului de muncă (M. Of. nr. 1107 din 28 decembrie 2018); ► Legea nr. 195/2020 privind statutul personalului feroviar (M. Of. nr. 820 din 7 septembrie 2020); ► Legea nr. 5/2021 privind Statutul personalului profesionist operativ de intervenție din cadrul serviciilor civile care asigură asistență publică medicală de urgență și prim ajutor calificat (M. Of. nr. 27 din 11 ianuarie 2021).

Art. 381. Condiții de derogare a statutelor speciale de la prevederile prezentului cod. Statutele speciale pot deroga de la prevederile prezentului cod, în condițiile art. 380 alin. (4) și (5).

Art. 382. Categoriile de personal bugetar cărora nu li se aplică prevederile privind funcționarii publici. Prevederile prezentului titlu, cu excepțiile prevăzute de prezentul cod, nu se aplică următoarelor categorii de personal bugetar^[1]:

- a) personalul contractual salariat din aparatul propriu al autorităților și instituțiilor publice, care desfășoară activități de secretariat, administrative, protocol, gospodărire, întreținere-reparații și de deservire, pază, precum și alte categorii de personal care nu exercită prerogative de putere publică;
- b) personalul salariat încadrat la cabinetul demnitarului;
- c) magistrații, personalul asimilat acestora și, după caz, categorii de personal auxiliar din cadrul instanțelor;
- d) cadrele didactice și alte categorii de personal din unitățile și instituțiile de învățământ;
- e) persoanele numite sau alese în funcții de demnitate publică;
- f) personalul din unitățile sanitare;
- g) personalul regiilor autonome, companiilor și societăților naționale, precum și al societăților din sectorul public;
- h) personalul militar;
- i) membrii Corpului diplomatic și consular al României și personalul contractual încadrat pe funcții specifice ministerului cu atribuții în domeniul afacerilor externe.

Recurs în interesul legii. A se vedea Decizia nr. 19/2021 a Înaltei Curți de Casație și Justiție, Completul pentru soluționarea recursurilor în interesul legii, redată în extras *infra*, la art. 536.

Legislație conexă: ► Legea nr. 303/2022 privind statutul judecătorilor și procurorilor (M. Of. nr. 1102 din 16 noiembrie 2022); ► Legea nr. 393/2023 privind statutul asistentului judecătorului (M. Of. nr. 1132 din 14 decembrie 2023); ► Legea nr. 11/2024 privind statutul grefierilor și al altor categorii de personal care ocupă funcții de specialitate în cadrul instanțelor judecătorești, al parchetelor de pe lângă acestea și al Institutului Național de Expertize Criminalistice (M. Of. nr. 26 din 12 ianuarie 2024); ► Legea nr. 361/2023 privind personalul Curții Constituționale (M. Of. nr. 1095 din 5 decembrie 2023); ► Legea nr. 198/2023 a învățământului preuniversitar (M. Of. nr. 613 din 5 iulie 2023); ► Legea nr. 199/2023 a învățământului superior (M. Of. nr. 614 din 5 iulie 2023); ► Legea nr. 96/2006 privind Statutul deputaților și al senatorilor, republicată (M. Of. nr. 49 din 22 ianuarie 2016); ► Legea nr. 80/1995 privind statutul cadrelor militare (M. Of. nr. 155 din 20 iulie 1995); ► Legea nr. 384/2006 privind statutul soldaților și gradaților profesioniști (M. Of. nr. 868 din 24 octombrie 2006); ► Legea nr. 270/2015 privind Statutul rezerviștilor voluntari, republicată (M. Of. nr. 603 din 17 iunie 2021); ► Legea nr. 269/2003 privind Statutul Corpului diplomatic și consular al României (M. Of. nr. 441 din 23 iunie 2003); ► O.U.G. nr. 21/2023 privind Statutul lucrătorului cultural profesionist (M. Of. nr. 297 din 7 aprilie 2023).

^[1] Partea introductivă de la art. 382 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 191/2022.

Capitolul II. Clasificarea funcțiilor publice. Categoriile de funcționari publici

Art. 383. Categoriile de funcții publice. (1) Funcțiile publice se clasifică după cum urmează:

- a) funcții publice generale și funcții publice specifice;
- b) funcții publice din clasa I, funcții publice din clasa a II-a, funcții publice din clasa a III-a;
- c) funcții publice de stat, funcții publice teritoriale și funcții publice locale.

(2) Funcțiile publice generale reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter general și comun tuturor autorităților și instituțiilor publice, în vederea realizării competențelor lor generale.

(3) Funcțiile publice specifice reprezintă ansamblul atribuțiilor și responsabilităților cu caracter specific unor autorități și instituții publice, în vederea realizării competențelor lor specifice, sau care necesită competențe și responsabilități specifice.

Art. 384. Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale. (1) Stabilirea funcțiilor publice specifice și echivalarea acestora cu funcțiile publice generale se fac prin lege.

(2) În înțelesul prezentului cod, echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale se referă la echivalarea în mod cumulativ a următoarelor condiții:

- a) nivelul funcției publice;
- b) nivelul studiilor necesare pentru exercitarea funcției publice;
- c) vechimea în specialitate necesară pentru exercitarea funcției publice.

(3)^[1] Echivalarea funcțiilor publice specifice cu funcțiile publice generale stabilite în anexa nr. 5 este prevăzută în anexa nr. 5¹.

Art. 385. Funcțiile publice de stat, teritoriale și locale. (1) Funcțiile publice de stat sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul ministerelor, organelor de specialitate ale administrației publice centrale, structurilor de specialitate ale Administrației Prezidențiale, structurilor de specialitate ale Parlamentului României, autorităților publice autonome prevăzute în Constituția României și altor autorități administrative autonome, precum și în cadrul structurilor autorității judecătorești.

(2) Funcțiile publice teritoriale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul instituției prefectului, serviciilor publice deconcentrate ale ministerelor și ale celorlalte organe ale administrației publice centrale din unitățile administrativ-teritoriale, precum și instituțiilor publice din teritoriu, aflate în subordinea/coordonarea/sub autoritatea Guvernului, a ministerelor și a celorlalte organe ale administrației publice centrale.

(3) Funcțiile publice locale sunt funcțiile publice stabilite, potrivit legii, în cadrul aparatului propriu al autorităților administrației publice locale și al instituțiilor publice subordonate acestora.

Art. 386. Clasificarea funcțiilor publice în funcție de nivelul studiilor necesare. Funcțiile publice se împart în 3 clase, definite în raport cu nivelul studiilor necesare ocupării funcției publice, după cum urmează:

- a) clasa I cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii universitare de licență absolvite cu diplomă de licență sau echivalentă;
- b) clasa a II-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii superioare de scurtă durată, absolvite cu diplomă, în perioada anterioară aplicării celor trei cicluri tip Bologna;
- c) clasa a III-a cuprinde funcțiile publice pentru a căror ocupare se cer studii liceale, respectiv studii medii liceale, finalizate cu diplomă de bacalaureat.

Art. 387. Clasificarea funcțiilor publice în funcție de nivelul atribuțiilor titularilor acestora. (1) După nivelul atribuțiilor titularului funcției publice, funcțiile publice se împart în 3 categorii, după cum urmează:

- a) funcții publice corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici;
- b) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de conducere;
- c) funcții publice corespunzătoare categoriei funcționarilor publici de execuție.

^[1] Alin. (3) al art. 384 a fost introdus prin art. I pct. 1 din O.U.G. nr. 138/2021.

(2) Funcționarii publici numiți în funcțiile publice din clasele a II-a și a III-a pot ocupa numai funcții publice de execuție.

(3) În categoria funcțiilor publice de conducere, funcțiile publice se clasifică prin raportare la nivelul de complexitate al atribuțiilor, în funcțiile prevăzute la art. 390.

(4) În categoria funcțiilor publice de execuție, funcțiile publice se clasifică prin raportare la nivelul de complexitate al atribuțiilor potrivit gradelor profesionale.

Art. 388. Funcționari publici debutanți și definitivi. (1) Funcționarii publici pot fi debutanți sau definitivi.

(2) Sunt numiți funcționari publici debutanți persoanele care au promovat concursul pentru ocuparea unei funcții publice de grad profesional debutant, precum și persoanele numite în condițiile prevăzute la art. 612 alin. (1) și care nu îndeplinesc condițiile de vechime în specialitate necesare exercitării unei funcții publice de execuție definitive.

(3) Sunt numiți funcționari publici definitivi:

a) funcționarii publici debutanți care au efectuat perioada de stagiu prevăzută de lege și au obținut rezultat corespunzător la evaluare;

b) persoanele care intră în corpul funcționarilor publici prin modalitățile prevăzute de prezenta parte și care au vechimea în specialitatea studiilor necesare ocupării funcției publice de minimum un an.

Art. 389. Înălții funcționari publici. Categoria înalților funcționari publici cuprinde persoanele care sunt numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) secretar general și secretar general adjunct din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 369 lit. a);

b)-c)^[1] *abrogate*;

c')^[2] secretar general al instituției prefectului;

d) inspector guvernamental.

Art. 390. Funcționarii publici de conducere. (1) Categoria funcționarilor publici de conducere cuprinde persoanele numite în una dintre următoarele funcții publice:

a) director general din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385, precum și funcțiile publice specifice echivalente acestora, cu excepția celor din categoria înalților funcționari publici parlamentari;

b) director general adjunct din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385, precum și funcțiile publice specifice echivalente acestora;

c) director din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (1), precum și funcțiile publice specifice echivalente acestora;

d) director adjunct din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (1), precum și funcțiile publice specifice echivalente acestora;

e) director executiv din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (2) și (3), precum și în funcțiile publice specifice echivalente acestora;

f) director executiv adjunct din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385 alin. (2) și (3), precum și în funcțiile publice specifice echivalente acestora;

g) șef serviciu din cadrul autorităților și instituțiilor publice prevăzute la art. 385, precum și în funcțiile publice specifice echivalente acesteia;

h)^[3] *abrogată*.

(2) Funcția publică de secretar general al unității administrativ-teritoriale, respectiv cea de secretar general al subdiviziunii administrativ-teritoriale sunt funcții publice de conducere specifice.

Art. 391. Stabilirea numărului total de funcții publice de conducere în cadrul fiecărei autorități sau instituții publice. (1)^[4] Numărul total al funcțiilor publice de conducere din cadrul

^[1] Lit. b) și c) de la art. 389 au fost abrogate prin art. I pct. 7 din O.U.G. nr. 4/2021.

^[2] Lit. c') de la art. 389 a fost introdusă prin art. I pct. 8 din O.U.G. nr. 4/2021.

^[3] Lit. h) de la alin. (1) al art. 390 a fost abrogată prin art. XVIII alin. (1) din Legea nr. 296/2023.

^[4] Alin. (1) și (2) ale art. 391 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. XXII alin. (1) din Legea nr. 296/2023.

autorității sau instituției publice, cu excepția funcțiilor publice de secretar general al unității/subdiviziunii administrativ-teritoriale, precum și al funcțiilor publice de conducere a căror ocupare se face prin detașare cu personal din cadrul instituțiilor din sectorul de apărare, ordine publică și siguranță națională, conform statelor de organizare aprobate, în condițiile legii, este de maximum 8% din numărul total al posturilor aprobate la nivel de ordonator principal de credite.

(2) Pentru determinarea numărului total al funcțiilor de conducere prin aplicarea cotei de 8% prevăzute la alin. (1) se procedează după cum urmează:

a) în cazul în care numărul rezultat este mai mic de unu, acesta se rotunjește la întreg;
b) în cazul în care numărul rezultat este mai mare de unu, acesta se rotunjește la numărul întreg imediat superior acestuia, dacă fracțiunea este mai mare sau egală cu 0,50.

(3)^[1] Structura organizatorică a autorităților și instituțiilor publice trebuie să respecte următoarele cerințe:

a) pentru constituirea unui serviciu este necesar un număr de minimum 10 posturi de execuție;
b) pentru constituirea unei direcții este necesar un număr de minimum 20 de posturi de execuție;
c) pentru constituirea unei direcții generale este necesar un număr de minimum 35 de posturi de execuție.

Art. 392. Funcționarii publici de execuție. (1) Sunt funcționari publici de execuție din clasa I persoanele numite în următoarele funcții publice generale: consilier, consilier juridic, auditor, expert, inspector, consilier achiziții publice, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acestora.

(2) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a II-a persoanele numite în funcția publică generală de referent de specialitate, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

(3) Sunt funcționari publici de execuție din clasa a III-a persoanele numite în funcția publică generală de referent, precum și în funcțiile publice specifice asimilate acesteia.

Art. 393. Gradele profesionale ale funcționarilor publici de execuție. (1) Funcțiile publice de execuție sunt structurate pe grade profesionale.

(2) Gradele profesionale sunt următoarele:

- a) debutant;
- b) asistent;
- c) principal;
- d) superior, ca nivel maxim.

Capitolul III. Categoria înalților funcționari publici

Art. 394. Ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici. (1) Înalții funcționari publici realizează managementul de nivel superior în autoritățile și instituțiile publice.

(2) Ocuparea funcțiilor publice din categoria înalților funcționari publici, cu excepția celor din categoria înalților funcționari publici parlamentari, se face prin:

- a) concursul organizat în condițiile prevăzute la art. 467;
- b)^[2] *abrogată*;
- c) mobilitate, în condițiile prevăzute la art. 503;
- d) exercitare cu caracter temporar, în condițiile prevăzute la art. 509;
- e) redistribuire din corpul de rezervă al funcționarilor publici.

(3) Decizia privind alegerea uneia dintre modalitățile de ocupare a funcției publice din categoria înalților funcționari publici prevăzute la alin. (2) aparține persoanei care are competența de numire în funcția publică, la propunerea conducătorului autorității sau instituției publice în cadrul căreia se află funcția publică vacantă.

(4) Pentru a ocupa, în condițiile alin. (2) lit. a), o funcție publică corespunzătoare categoriei înalților funcționari publici, persoana trebuie să îndeplinească cumulativ următoarele condiții^[3]:

- a) condițiile prevăzute la art. 465;

^[1] Alin. (3) al art. 391 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. XX alin. (1) din Legea nr. 296/2023.

^[2] Lit. b) de la alin. (2) al art. 394 a fost abrogată prin art. I pct. 3 din O.U.G. nr. 121/2023.

^[3] Partea introductivă de la alin. (4) al art. 394 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 121/2023.

5. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat

publicată în
M. Of. nr. 427 din 18 mai 2018

➤ aprobată, cu modificări și completări, prin **Legea nr. 7/2024** (M. Of. nr. 13 din 8 ianuarie 2024).

cu modificările și completările aduse prin:

- **O.U.G. nr. 114/2018** privind instituirea unor măsuri în domeniul investițiilor publice și a unor măsuri fiscal-bugetare, modificarea și completarea unor acte normative și prorogarea unor termene (M. Of. nr. 1116 din 29 decembrie 2018);
- **O.U.G. nr. 43/2019** pentru modificarea și completarea unor acte normative care privesc stabilirea unor măsuri în domeniul investițiilor (M. Of. nr. 507 din 21 iunie 2019);
- **O.U.G. nr. 7/2020** pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 39/2018 privind parteneriatul public-privat și pentru stabilirea unor măsuri privind investițiile publice (M. Of. nr. 93 din 7 februarie 2020).

Art. 1. (1) Prezenta ordonanță de urgență reglementează încheierea, derularea și încetarea parteneriatului public-privat.

(2) Parteneriatul public-privat are ca obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor bunuri care vor aparține patrimoniului partenerului public și/sau operarea unui serviciu public, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență.

Art. 2.^[1] Prevederile prezentei ordonanțe de urgență se aplică de către partenerul public pentru fundamentarea demarării unei proceduri de atribuire a unui contract de parteneriat public-privat și implementarea proiectului, cu condiția aprobării prealabile a studiului de fundamentare a proiectului, care va demonstra, pe lângă elementele principale prevăzute la art. 19, faptul că mai mult de jumătate din veniturile care urmează să fie obținute de către societatea de proiect din utilizarea bunului/bunurilor sau operarea serviciului public ce formează obiectul proiectului provin din plăți efectuate de către partenerul public sau de către alte entități publice în beneficiul partenerului public.

Art. 3. Mecanismul parteneriatului public-privat este caracterizat de următoarele elemente principale:

- a) cooperarea dintre partenerul public și partenerul privat, în vederea implementării unui proiect public;
- b) durata relativ lungă de derulare a raporturilor contractuale, de peste 5 ani, care să permită partenerului privat recuperarea investiției și realizarea unui profit rezonabil;
- c) finanțarea proiectului, în principal din fonduri private și, după caz, prin punerea în comun a fondurilor private cu fonduri publice;
- d) atingerea scopului urmărit de partenerul public și partenerul privat;
- e) distribuirea riscurilor între partenerul public și partenerul privat, în funcție de capacitatea fiecărei părți contractante de a evalua, gestiona și controla un anumit risc.

Art. 4. (1) Formele de parteneriat public-privat sunt următoarele:

a)^[2] *parteneriatul public-privat contractual* – parteneriatul public-privat realizat în temeiul unui contract încheiat între partenerul public, pe de o parte, și partenerul privat, pe de altă parte, contractul urmând a fi implementat prin intermediul unei societăți de proiect care este deținută integral de către partenerul privat;

b) *parteneriatul public-privat instituțional* – parteneriatul public-privat realizat în temeiul unui contract încheiat între partenerul public și partenerul privat, prin care se constituie de către partenerul public și partenerul privat o societate nouă, care va acționa ca societate de proiect și care, ulterior

^[1] Art. 2 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 1 din Legea nr. 7/2024.

^[2] Lit. a) de la alin. (1) al art. 4 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. 1 pct. 2 din Legea nr. 7/2024.

înregistrării în registrul societăților, dobândește calitatea de parte la contractul de parteneriat public-privat respectiv.

(2)^[1] Atât în cazul parteneriatului public-privat contractual, cât și în cazul parteneriatului public-privat instituțional, dacă o altă entitate publică intenționează să sprijine realizarea proiectului prin asumarea față de partenerul privat a unei/unor obligații de plată sau de garanție, în beneficiul partenerului public, poate face acest lucru numai în situația în care obligația de plată sau de garanție a fost prevăzută în studiul de fundamentare și în documentația de atribuire a procedurii, într-o modalitate clară, precisă și neechivocă, indicându-se condițiile în care poate fi realizată.

(3) Asumarea de către entitatea publică a obligației/obligațiilor, conform prevederilor alin. (2), se poate face în condițiile stabilite prin documentația de atribuire, după caz:

a) după desemnarea de către partenerul public a câștigătorului procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat, dar mai înainte de semnarea contractului, situație în care entitatea publică devine astfel parte a contractului respectiv de la momentul încheierii acestuia; sau

b) după semnarea contractului de parteneriat public-privat, în timpul executării acestuia, situație în care entitatea publică încheie cu părțile contractului respectiv un act adițional, ce stabilește drepturile și obligațiile reciproce, entitatea publică devenind parte a contractului în cauză de la momentul încheierii actului adițional respectiv.

Art. 5. Contractele de parteneriat public-privat pot fi încheiate și în scopul efectuării unei activități relevante în sectoarele de utilitate publică prevăzute în Legea nr. 99/2016 privind achizițiile sectoriale, cu modificările și completările ulterioare, precum și în vederea realizării de către un operator privat a serviciilor comunitare de utilități publice prevăzute în Legea serviciilor comunitare de utilități publice nr. 51/2006, republicată, cu modificările și completările ulterioare, conform prevederilor art. 1 și 2.

Art. 6. În sensul prezentei ordonanțe de urgență, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *afiliat* – orice persoană asupra căreia se poate exercita, direct sau indirect, o influență dominantă sau care poate exercita o influență dominantă ori care, ca urmare a asocierii cu o persoană, se află sub influența dominantă a unei alte persoane. Influența dominantă se prezumă în cazul în care o persoană, direct sau indirect, deține majoritatea capitalului social subscris sau controlează majoritatea voturilor asociate acțiunilor/părților sociale emise sau poate numi mai mult de jumătate dintre membrii organului de administrare, de conducere sau de supraveghere;

b)^[2] *finanțatorii contractului de parteneriat public-privat* – persoanele fizice sau juridice care pun la dispoziția societății de proiect mijloacele financiare necesare îndeplinirii obligațiilor asumate de partenerul privat, în temeiul contractului de parteneriat public-privat, inclusiv fondurile suverane de dezvoltare și de investiții și fondurile de pensii administrate privat; prin derogare de la prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 32/2012 privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare și societățile de administrare a investițiilor, precum și pentru modificarea și completarea Legii nr. 297/2004 privind piața de capital, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 10/2015, cu modificările și completările ulterioare, pot participa la finanțarea contractelor de parteneriat public-privat și fondurile deschise de investiții și societățile de investiții;

c) *finanțarea contractului de parteneriat public-privat* – presupune finanțarea investițiilor realizate în cadrul contractului și finanțarea utilizării bunului/bunurilor sau operării serviciului public ce formează obiectul contractului;

d) *investitor privat* – orice persoană juridică sau asociere de persoane juridice, română sau străină, care aparține categoriilor prevăzute la art. 8, care și-a manifestat interesul de a participa în cadrul procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat;

e) *investiții realizate în cadrul proiectului* – investiții care au drept obiect realizarea sau, după caz, reabilitarea și/sau extinderea unui bun sau a unor bunuri în cadrul contractului de parteneriat public-privat;

[1] Alin. (2) al art. 4 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 2 din Legea nr. 7/2024.

[2] Lit. b) de la art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. III pct. 1 din O.U.G. nr. 43/2019.

f)^[1] *partener privat* – investitorul privat sau asocierea de investitori privați care a fost desemnat/ desemnată câștigător/câștigătoare al/a procedurii de atribuire a unui contract de parteneriat public-privat;

g) *societate de proiect* – societate care se înființează și funcționează în conformitate cu prevederile Legii societăților nr. 31/1990, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în scopul implementării contractului de parteneriat public-privat;

h) *închidere financiară* – o etapă definită în contractul de parteneriat public-privat și în contractul sau contractele de finanțare încheiate cu finanțatorii contractului de parteneriat public-privat care reprezintă data la care au fost îndeplinite toate condițiile suspensive pentru intrarea în vigoare a obligației finanțatorilor de a pune la dispoziție fondurile necesare finanțării contractului de parteneriat public-privat.

Art. 7. Este partener public, în sensul prezentei ordonanțe de urgență, oricare dintre entitățile care sunt autorități contractante sau entități contractante în sensul art. 4 din Legea nr. 98/2016 privind achizițiile publice, cu modificările și completările ulterioare, al art. 4 din Legea nr. 99/2016, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 9 și 10 din Legea nr. 100/2016 privind concesiunile de lucrări și concesiunile de servicii, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 8. Orice persoană juridică sau asociere de persoane juridice poate să participe în cadrul procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat, cu condiția să nu aparțină categoriilor de parteneri publici prevăzute la art. 7.

Art. 9.^[2] Investitorul privat desemnat câștigător al procedurii de atribuire, în cazul parteneriatului public-privat contractual, va înființa societatea de proiect cu care se încheie contractul de parteneriat public-privat, iar în cazul parteneriatului public-privat instituțional va înființa împreună cu partenerul public societatea de proiect care va deveni parte a contractului de parteneriat public-privat.

Art. 10.^[3] Finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul contractelor de parteneriat public-privat se poate asigura, după caz:

a) integral, din resurse financiare asigurate de partenerul privat din surse proprii sau atrase de partenerul privat de la finanțatorii definiți conform art. 6 lit. b);

b) din resurse financiare asigurate de partenerul privat, împreună cu partenerul public;

c) din resurse financiare asigurate de fondurile suverane de dezvoltare și de investiții, fondurile de pensii administrate privat, precum și fonduri de investiții și societăți de investiții, în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

d)^[4] prin emitere de obligațiuni corporative de către societatea de proiect în scopul implementării proiectului de parteneriat public-privat.

Art. 11.^[5] Partenerul privat asigură finanțarea necesară realizării investițiilor din surse proprii și/sau din surse atrase din partea unor finanțatori.

Art. 12.^[6] (1) Partenerul public poate contribui la finanțarea realizării investițiilor cu surse financiare publice provenind inclusiv din fonduri externe nerambursabile post-aderare și din contribuția națională aferentă acestora, în condițiile prevăzute de legislația națională și cea a Uniunii Europene.

(2)^[7] *Abrogat.*

(3) Cota de contribuție a partenerului public la finanțarea realizării investițiilor poate include și contribuția fondurilor sau societăților de investiții publice.

(4)^[8] *Abrogat.*

^[1] Lit. f) de la art. 6 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 3 din Legea nr. 7/2024.

^[2] Art. 9 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 4 din Legea nr. 7/2024.

^[3] Art. 10 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 2 din O.U.G. nr. 43/2019.

^[4] Lit. d) de la art. 10 a fost introdusă prin art. I pct. 5 din Legea nr. 7/2024.

^[5] Art. 11 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din Legea nr. 7/2024.

^[6] Art. 12 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 4 din O.U.G. nr. 43/2019.

^[7] Alin. (2) al art. 12 a fost abrogat prin art. I pct. 7 din Legea nr. 7/2024.

^[8] Alin. (4) al art. 12 a fost abrogat prin art. I pct. 2 din O.U.G. nr. 7/2020.

Art. 13. (1) Partenerul public poate contribui la realizarea proiectului de parteneriat public-privat prin una sau mai multe dintre următoarele modalități, în condițiile specificate în documentația de atribuire și în contractul de parteneriat public-privat, astfel:

a)^[1] constituirea, fără a fi necesară parcurgerea unor proceduri de atribuire distincte de cele prevăzute la art. 25, a anumitor drepturi în favoarea partenerului privat, în condițiile contractului de parteneriat public-privat;

b) aporturi în numerar la capitalul social al societății de proiect;

c)^[2] asumarea unor obligații de plată față de partenerul privat sau a unor obligații de plată aferente realizării investițiilor prevăzute de art. 12 alin. (1);

d) acordarea de garanții în favoarea finanțatorilor contractului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit sau instituții financiare.

(2)^[3] Partenerul public poate efectua plăți din fonduri publice către partenerul privat exclusiv pe parcursul operării și întreținerii proiectului realizat în parteneriat public-privat, cu excepția participării la finanțarea investițiilor care se realizează în cadrul proiectului, în condițiile prevăzute la alin. (1) și la art. 12.

(3) În vederea constituirii și utilizării de fonduri publice necesare efectuării plăților către partenerul privat conform prevederilor alin. (2), în condițiile legii, se prevăd fonduri bugetare pentru finanțarea contractelor de parteneriat public-privat în cadrul bugetelor ordonatorilor principali de credite ai autorităților publice cu rol de partener public sau care au în subordine, sub autoritate ori în coordonare parteneri publici în contractul de parteneriat public-privat.

(3¹)^[4] Proiectele finanțate în baza unui contract de parteneriat public-privat se evidențiază în anexă distinctă în cadrul bugetelor ordonatorilor principali de credite ai autorităților publice cu rol de partener public sau care au în subordine, sub autoritate ori în coordonare parteneri publici în contractul de parteneriat public-privat.

(3²)^[5] În vederea asigurării fondurilor necesare realizării parteneriatului public-privat care se referă la costurile de pregătire, investiție și propunerile de credite de angajament și de credite bugetare din surse publice se prevăd în studiul de fundamentare și se aprobă, după cum urmează:

a) prin adoptarea hotărârii Guvernului de aprobare a studiului de fundamentare, în cazul proiectelor administrației publice centrale;

b) prin adoptarea hotărârii autorității deliberative de aprobare a studiului de fundamentare, în cazul proiectelor administrației publice locale, în cazul în care sumele sunt asigurate exclusiv din resurse bugetare ale administrației publice locale;

c) prin adoptarea hotărârii Guvernului, în baza hotărârii autorității deliberative de aprobare a studiului de fundamentare, în cazul proiectelor administrației publice locale care necesită contribuții de la bugetul de stat.

(3³) În vederea constituirii și utilizării de fonduri publice pentru participarea la finanțarea investițiilor, conform alin. (3²), fondurile publice se prevăd în bugetul partenerului public ca și componentă finală de finanțare a investițiilor ce se realizează în baza contractului de parteneriat public-privat, ulterior asigurării finanțării de către partenerul privat.

(3⁴) Contribuțiile din resurse publice ce urmează a se efectua în etapa de operare se aprobă prin adoptarea:

a) hotărârii Guvernului de aprobare a contractului de parteneriat public-privat, în condițiile art. 17 alin. (1) lit. d), pentru proiectele administrației publice centrale;

b) hotărârii autorităților deliberative, în condițiile art. 17 alin. (1) lit. d), pentru proiecte ale administrației publice locale, în cazul în care sumele sunt asigurate exclusiv din resurse bugetare ale administrației publice locale;

^[1] Lit. a) de la alin. (1) al art. 13 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 8 din Legea nr. 7/2024.

^[2] Lit. c) de la alin. (1) al art. 13 este reprodusă astfel cum a fost modificată prin art. I pct. 8 din Legea nr. 7/2024.

^[3] Alin. (2) și (3) ale art. 13 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 8 din Legea nr. 7/2024.

^[4] Alin. (3¹) al art. 13 a fost introdus prin art. I pct. 4 din O.U.G. nr. 7/2020.

^[5] Alin. (3²)-(3⁷) ale art. 13 au fost introduse prin art. I pct. 9 din Legea nr. 7/2024.

c) hotărârii Guvernului, în baza hotărârii autorității deliberative de aprobare a contractului de parteneriat public-privat, în condițiile art. 17 alin. (1) lit. d), în cazul proiectelor administrației publice locale, pentru proiecte care necesită contribuții de la bugetul de stat.

(3⁵) Sumele prevăzute de la bugetul de stat pentru proiecte ale administrației publice locale se vor cuprinde în bugetul Ministerului Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în baza solicitărilor ordonatorilor principali de credite ai autorităților publice cu rol de partener public sau care au în subordine, sub autoritate ori în coordonare parteneri publici în contractul de parteneriat public-privat, în condițiile respectării prevederilor alin. (3²) lit. c) și, respectiv, alin. (3⁴) lit. c).

(3⁶) În cazul în care pentru proiectele de parteneriat public-privat există opinie a Institutului Național de Statistică sau, după caz, opinie a Eurostat de clasificare a proiectelor în conturi guvernamentale, ordonatorii principali de credite ai autorităților publice cu rol de partener public sau care au în subordine, sub autoritate ori în coordonare parteneri publici în contractul de parteneriat public-privat sau Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației, în cazul proiectelor de parteneriat public-privat ale administrației publice locale ce au componentă de finanțare a investițiilor de la bugetul de stat, au obligația de a completa anexa prevăzută la alin. (3¹) cu date referitoare la impactul anual asupra deficitului bugetar și datoriei publice.

(3⁷) Ministerul Finanțelor, prin structura de specialitate, Unitatea de management a investițiilor publice, va elabora semestrial informări către Guvern privind impactul pe deficitul bugetar și datoria publică pe termen mediu și lung aferente proiectelor de parteneriat public-privat clasificate în și în afara conturilor guvernamentale, potrivit opiniei Institutului Național de Statistică sau, după caz, a Eurostat, în baza raportărilor primite de la ordonatorii principali de credite pentru proiectele administrației publice centrale și de la autoritățile administrației publice locale pentru contractele de parteneriat public-privat încheiate de acestea.

(4)^[1] Proiectele de parteneriat public-privat ale autorităților publice locale care necesită contribuții de la bugetul de stat pentru investițiile care se realizează în cadrul proiectului și/sau pentru plățile care se efectuează în perioada de operare se stabilesc prin hotărâre a Guvernului de aprobare a listei proiectelor strategice de investiții care urmează a fi pregătite și atribuite în parteneriat public-privat^[2].

(5)-(7)^[3] *Abrogate.*

Art. 14.^[4] (1) Prin contractul de parteneriat public-privat, partenerul public va putea transmite sau constitui, în favoarea partenerului privat, dreptul de a colecta și de a utiliza pentru derularea proiectului tarife de la beneficiarii bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul contractului de parteneriat public-privat. Tipurile de tarife și nivelul acestora se reglementează în condițiile legii.

(2) Veniturile proiectului rezultate din colectarea tarifelor de către societatea de proiect se completează cu obligațiile de plată ale partenerului public către partenerul privat, după caz, conform prevederilor contractului de parteneriat public-privat.

Art. 15. Beneficiarul direct al utilizării bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul parteneriatului public-privat poate fi, în condițiile stabilite prin contractul de parteneriat public-privat, fie partenerul public ori o altă entitate publică, fie publicul în general.

Art. 16. (1)^[5] Partenerul privat poate constitui garanții cu privire la creanțele și drepturile deținute în temeiul contractului de parteneriat public-privat, exclusiv în favoarea finanțatorilor contractului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit, instituții financiare, respectiv fondurile suverane de dezvoltare și de investiții, fondurile de investiții sau societățile de investiții sau fondurile de pensii administrate privat, și numai pe durata contractului de parteneriat public-privat.

^[1] Alin. (4)-(7) ale art. 13 au fost introduse prin art. 83 pct. 2 din O.U.G. nr. 114/2018.

^[2] Alin. (4) al art. 13 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 10 din Legea nr. 7/2024.

^[3] Alin. (5)-(7) ale art. 13 au fost abrogate prin art. 1 pct. 5 din O.U.G. nr. 7/2020.

^[4] Art. 14 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 11 din Legea nr. 7/2024.

^[5] Alin. (1) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 12 din Legea nr. 7/2024.

(2)^[1] Partenerul privat poate constitui garanții asupra acțiunilor sau părților sociale deținute în societatea de proiect, exclusiv în favoarea finanțatorilor contractului de parteneriat public-privat care sunt instituții de credit, instituții financiare sau fonduri de pensii administrate privat și numai pe durata contractului de parteneriat public-privat.

(3) Prin contractul de parteneriat public-privat se va conveni modalitatea de preluare sau de stingere a garanțiilor prevăzute la alin. (1) și (2), în ipoteza încetării contractului înainte de expirarea termenului pentru care a fost încheiat, în vederea protejării interesului public și a intereselor finanțatorilor contractului.

(4)^[2] Partenerul public poate constitui garanții și își poate asuma obligații în temeiul unor contracte instituind raporturi juridice directe între partenerul public și finanțatorii contractului de parteneriat public-privat, contracte ce vor putea fi semnate și de către partenerul privat.

Art. 17. (1) În vederea încheierii și începerii executării obligațiilor dintr-un contract de parteneriat public-privat este necesară parcurgerea următoarelor etape:

a) realizarea de către partenerul public a unui studiu de fundamentare;

b)^[3] aprobarea studiului de fundamentare de către Guvern pentru proiectele administrației publice centrale sau, după caz, de către autoritățile deliberative pentru proiecte ale administrației publice locale; studiul de fundamentare va avea ca pagină de capăt pagina de semnături, prin care autoritatea/entitatea contractantă responsabilă cu realizarea studiului de fundamentare își însușește datele și soluțiile propuse și care va conține cel puțin următoarele date: nr. .../dată contract, numele și prenumele în clar ale consultantilor/societăților de consultanță, ale persoanei responsabile de proiect – șef de proiect/director de proiect; studiul de fundamentare poate fi aprobat odată cu principalii indicatori tehnico-economici prevăzuți de Hotărârea Guvernului nr. 907/2016 privind etapele de elaborare și conținutul-cadru al documentațiilor tehnico-economice aferente obiectivelor/proiectelor de investiții finanțate din fonduri publice, cu modificările și completările ulterioare, indicatori elaborați în baza studiului de fezabilitate;

c) parcurgerea procedurii de atribuire a contractului de parteneriat public-privat; studiul de fundamentare se va supune re aprobării de către Guvern, ori de câte ori sunt necesare modificări esențiale ale elementelor principale prevăzute la art. 19;

d) aprobarea contractului de parteneriat public-privat rezultat în urma finalizării negocierilor și inițializat de către părți de către Guvern pentru proiectele administrației publice centrale sau, după caz, de către autoritățile deliberative pentru proiecte ale administrației publice locale;

e) semnarea contractului de parteneriat public-privat;

f) îndeplinirea tuturor condițiilor suspensive prevăzute în contractul de parteneriat public-privat, inclusiv a încheierii financiare;

g)^[4] în cazul în care autoritatea/entitatea contractantă, la momentul aprobării studiului de fundamentare, are elaborat și studiul de fezabilitate aferent investiției propuse, studiul de fundamentare poate fi aprobat odată cu principalii indicatori tehnico-economici prevăzuți de Hotărârea Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, indicatori elaborați în baza studiului de fezabilitate.

(2) Partenerul public are obligația de a transmite Institutului Național de Statistică, în termen de 30 de zile de la semnare, o copie conformă cu originalul a contractului de parteneriat public-privat.

(3) Orice modificare a contractului de parteneriat public-privat în timpul derulării acestuia se realizează cu aprobarea Guvernului sau a autorității deliberative care a aprobat încheierea contractului, după caz.

(4)^[5] La propunerea autorităților publice prevăzute la art. 13 alin. (3), Guvernul poate decide prin hotărâre ca anumite proiecte pe care le consideră strategice să fie pregătite și atribuite de

^[1] Alin. (2) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. III pct. 6 din O.U.G. nr. 43/2019.

^[2] Alin. (4) al art. 16 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 12 din Legea nr. 7/2024.

^[3] Lit. b) și c) de la alin. (1) al art. 17 sunt reproduse astfel cum au fost modificate prin art. I pct. 13 din Legea nr. 7/2024.

^[4] Lit. g) de la alin. (1) al art. 17 a fost introdusă prin art. I pct. 14 din Legea nr. 7/2024.

^[5] Alin. (4) al art. 17 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. I pct. 6 din O.U.G. nr. 7/2020.

către acestea pentru domeniul de activitate în care investițiile în parteneriat public-privat vor fi implementate.

Art. 18. (1) Inițiativa realizării unui proiect în regim de parteneriat public-privat aparține partenerului public.

(2) Pentru întocmirea studiului de fundamentare, partenerul public poate contracta serviciile de consultanță necesare în funcție de specificul proiectului, între care servicii de natură tehnică, financiară și juridică.

(3)^[1] Costurile generate de realizarea studiului de fundamentare și de derulare a procedurii de atribuire se suportă de către partenerul public.

Art. 19. Studiul de fundamentare trebuie să evidențieze următoarele elemente principale, care justifică, din punct de vedere economic, implementarea proiectului în parteneriat public-privat:

a) gradul de suportabilitate a proiectului și comparația opțiunilor/aranjamentelor contractuale alternative pentru implementarea proiectului;

b) structura de distribuire a riscurilor pentru fiecare opțiune alternativă de implementare a proiectului;

c) caracterizarea proiectului prin raportare la deficitul public și la datoria publică, calculate conform metodologiei aplicabile în baza legislației Uniunii Europene;

d) finanțabilitatea proiectului;

e) eficiența economică a proiectului;

f)^[2] studiul de fundamentare va conține soluții tehnice conceptuale minimale de implementare a investițiilor;

i) pentru proiectele de investiții de interes național în domeniul transporturilor, prin excepție de la prevederile Hotărârii Guvernului nr. 907/2016, cu modificările și completările ulterioare, documentațiile tehnico-economice aprobate conform art. 42 din Legea nr. 500/2002 privind finanțele publice, cu modificările și completările ulterioare, de tip studiu de fezabilitate/studiu de fezabilitate se echivalează prin aprobarea studiului de fundamentare conform prevederilor art. 13 alin. (3)² lit. a).

Art. 20. (1) Gradul de suportabilitate a proiectului reprezintă posibilitatea generică a proiectului de a mobiliza resursele financiare necesare acoperirii costurilor.

(2) Gradul de suportabilitate a proiectului privește capacitatea financiară a partenerului public și a oricăror altor entități publice implicate, necesară îndeplinirii obligațiilor de natură financiară asumate în cadrul contractului de parteneriat public-privat, și, după caz, capacitatea financiară a beneficiarilor direcți ai utilizării bunului/bunurilor sau serviciului public ce formează obiectul parteneriatului public-privat.

Art. 21. Studiul de fundamentare cuprinde o identificare a categoriilor de riscuri aferente implementării proiectului, cuantificarea acestora și o prezentare a unor alternative de alocare a riscurilor între părțile contractante, în funcție de capacitatea fiecărei părți de a gestiona riscul asumat.

Art. 22. Din studiul de fundamentare trebuie să rezulte în ce măsură obligațiile care urmează să fie asumate de către partenerul public în temeiul contractului de parteneriat public-privat afectează limitele de datorie publică și deficit bugetar, calculate conform metodologiei aplicabile în baza legislației Uniunii Europene.

Art. 23. (1) Studiul de fundamentare trebuie să analizeze și să stabilească finanțabilitatea proiectului în regim de parteneriat public-privat.

(2) Un proiect este considerat finanțabil dacă structura sa tehnică, financiară și juridică permite, în condițiile pieței, atragerea de credite și/sau a altor resurse financiare, în vederea asigurării finanțării proiectului pe toată perioada de derulare.

^[1] Alin. (3) al art. 18 este reprodus astfel cum a fost modificat prin art. 1 pct. 7 din O.U.G. nr. 7/2020.

^[2] Lit. f) și i) de la art. 19 au fost introduse prin art. 1 pct. 15 din Legea nr. 7/2024.

N.r. Credem că a doua literă nou-introdusă ar fi trebuit să fie „litera g)”, conform succesiunii literelor în alfabetul limbii române.